

Emitenti dluhopisů si mohou zaplatit kreditní rating od ratingových agentur jako je S&P nebo Moody's.

Rating určuje kreditní riziko spojené s emitentem dluhopisu.

Největší rozdíl je mezi ratingem dluhopisů s Investičním stupněm a rizikových dluhopisů s Vysokým výnosem (označovaných jako "junk bonds"). Změna ratingu, nebo očekávání jeho změny, které vyústí ve změnu kategorie ratingu, může vést k vysoké cenové volatilitě dluhopisu.

O emitentech dluhopisů Investičního stupně, u kterých je rating snížen do kategorie Vysoký výnos, se hovoří jako o "padlých andělech", protože prodej jejich dluhopisů investory investujícími do dluhopisů Investičního stupně často ústí v dramatický pokles cen.

S&P	Moody's	Investiční stupeň	Nižší kreditní riziko Nižší výnos Nižší volatilita Korelují se státními dluhopisy
AAA	Aaa		
AA+	Aa1		
AA	Aa2		
AA-	Aa3		
A+	A1		
A	A2		
A-	A3		
BBB+	Baa1		
BBB	Baa2		
BBB-	Baa3		
BB+	Ba1	Vysoký výnos	Vyšší kreditní riziko Vyšší výnos Vyšší volatilita Korelují s akciemi
BB	Ba2		
BB-	Ba3		
B+	B1		
B	B2		
B-	B3		
CCC+	Caa1		
CCC	Caa2		
CCC-	Caa3		
CC	Ca		
D	C		

Vlastní kapitál	Akcie	Dividendy Žádná maturita
Podřízený dluh <small>cycc</small>	Dodatečný Tier 1	Flexibilita kupónu Trvalé odepisování nebo konverze do akcií (CoCo)
	Tier 2	Bez flexibility kupónu Pevná splatnost
Prioritní dluh	Nezajištěný	Žádný konkrétní kolaterál
	Zajištěný	Konkrétní kolaterál
Aktivita-zajištěný	Krytý	Zajištění souvisejícím cash flow

Účinek první ztráty

Účinek poslední ztráty

Hodnocení jednotlivých dluhopisů v rámci kapitálové struktury emitenta má značný dopad na kreditní riziko dluhopisu. Největší rozdíl je mezi podřízeným a nadřazeným dluhem:

Podřízený dluh je v případě bankrotu nadřazený jen vlastnímu kapitálu a může být vydán kteroukoli společností, nejčastěji však finančními subjekty z regulatorních důvodů. V nedávné historii podřízený dluh mnohokrát plně absorboval ztráty z defaultu dluhopisů.

Nadřazený dluh má vyšší prioritu a je proto pravděpodobnější, že se jej podaří vyplatit ve vyšší odpovídající kvalitě majetku krachujícího emitenta dluhopisů. Zajištěné dluhopisy jsou kryty konkrétními aktivy nebo kolaterálem, zatímco nezajištěné dluhopisy vytváří pohledávku na celková aktiva emitenta.